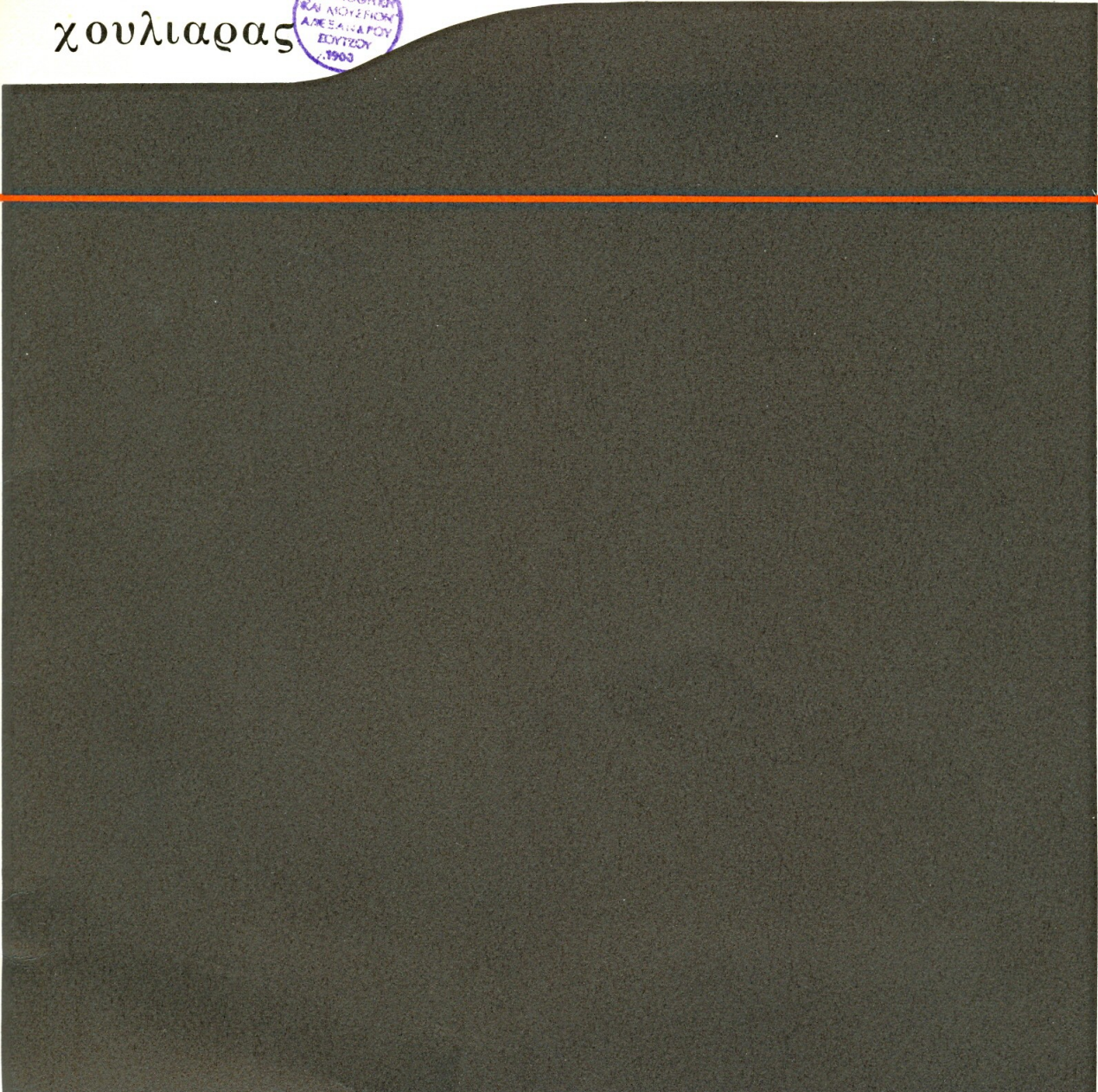

χουλιαρας

ΝΙΚΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ, ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 9, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1976

Πρωί. Ἡ καινούργια μέρα μοιάζει μὲ φωτογραφικὸ χαρτὶ στὸ ὑγρὸ τῆς ἐμφάνισης. Τὰ σχήματά της — σχήματα ποὺ μᾶς περιέχουν — μαῦρα ἀνεξιχνίαστα ζῶα στὶς πόρτες τοῦ καιροῦ. Στὴν ἀκίνητη ἐπιφάνεια τῶν ὑδάτων ἡ Ἑλλάδα ἀνεβαίνει μὲ φοβερὲς ράχες ἐρπετῶν ἀπὸ γρανίτη. Τὸ νερὸ ἀντανακλᾷ μεγάλα κίτρινα τραύματα ἀπὸ θυμάρη καὶ θειάφι. Στὶς ὀδικὲς ἀρτηρίες τὰ μέταλλα λάμπουν θριαμβεύοντας. Νιώθω τὸ κορμὶ μου ἀκατοίκητο. Ἐκτὸς τοῦ στόματός μου βγαίνει ἓνα κομμάτι λευκὸ χαρτὶ ποὺ καπνίζει.

Μεσημέρι. Ἐπικίνδυνο καὶ ἀνελέητο φῶς, καὶ σκιές. Μεγάλες ἀδιόρατες σκιές μετακινουῦνται ἀργὰ πάνω στὰ ὑγρά καὶ τὰ στερεά, πάνω ἀπὸ τὰ νησιὰ καὶ τοὺς βιομηχανικοὺς χώρους. Στὸς καθρέφτες τῶν παραβιῶν οἱ ράχες τῶν νησιῶν ἀπομακρύνονται τρίζοντας. Τὰ παραμικρὰ καὶ τ' ἀνεκδιήγητα, μεγαλώνουν μέσα σὲ ἀπερίγραπτη σιωπὴ κι' ἓνας σωρὸς σκουριασμένα σιδηρικὰ ἀναριχιέται στὴν ἀκτὴ σχεδιάζοντας τὸ τοπίο.

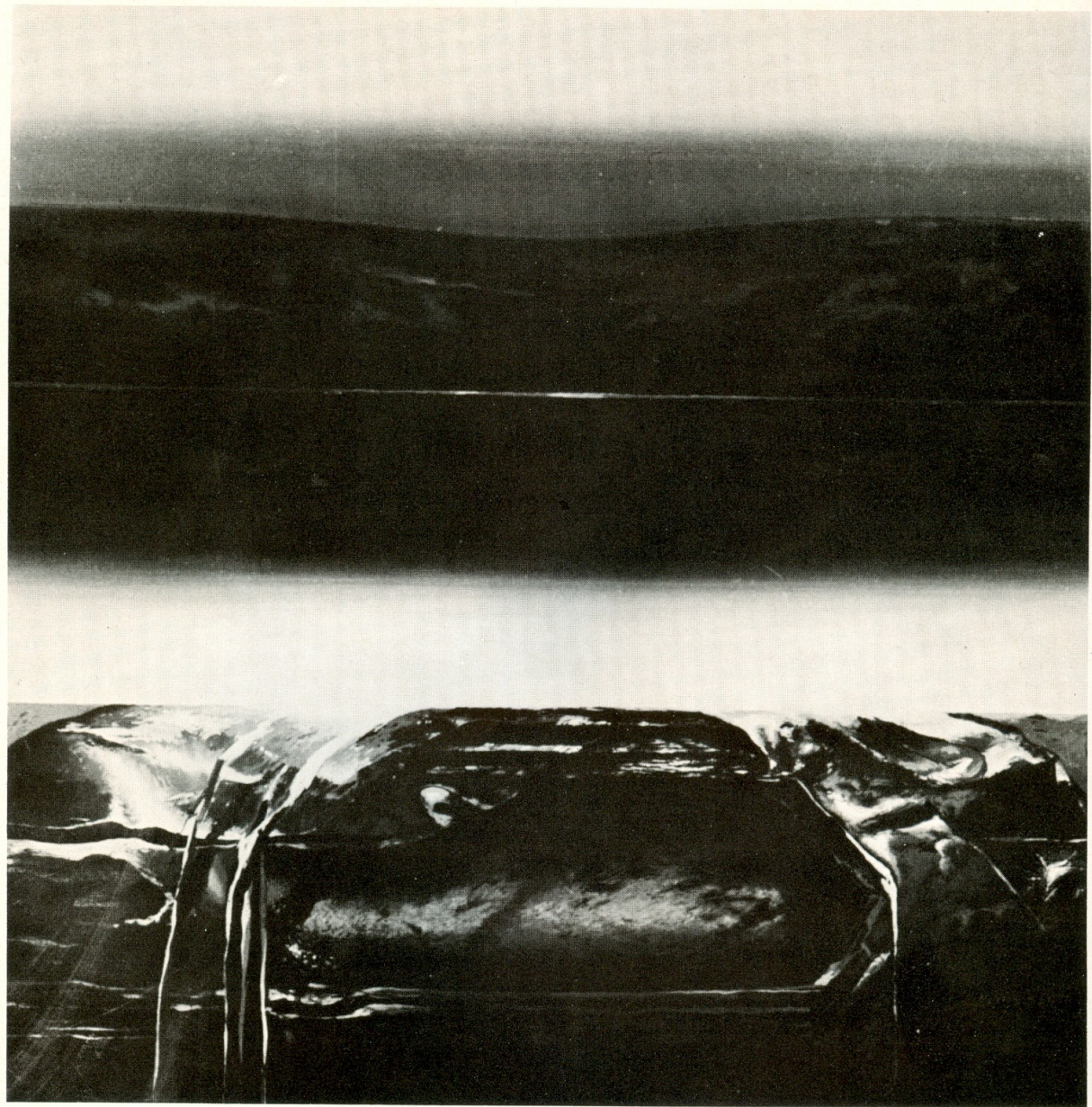
Ἐκτὸς μου κατεβαίνει ἓνας μικρὸς ἄνθρωπος καὶ πηγαίνει στὶς συνήθειες του. Μιλάει μὲ τοὺς φίλους του, τρώει, πίνει καφέ, βρίζει, τραβάει γραμμὲς, κόβει χαρτόνια.

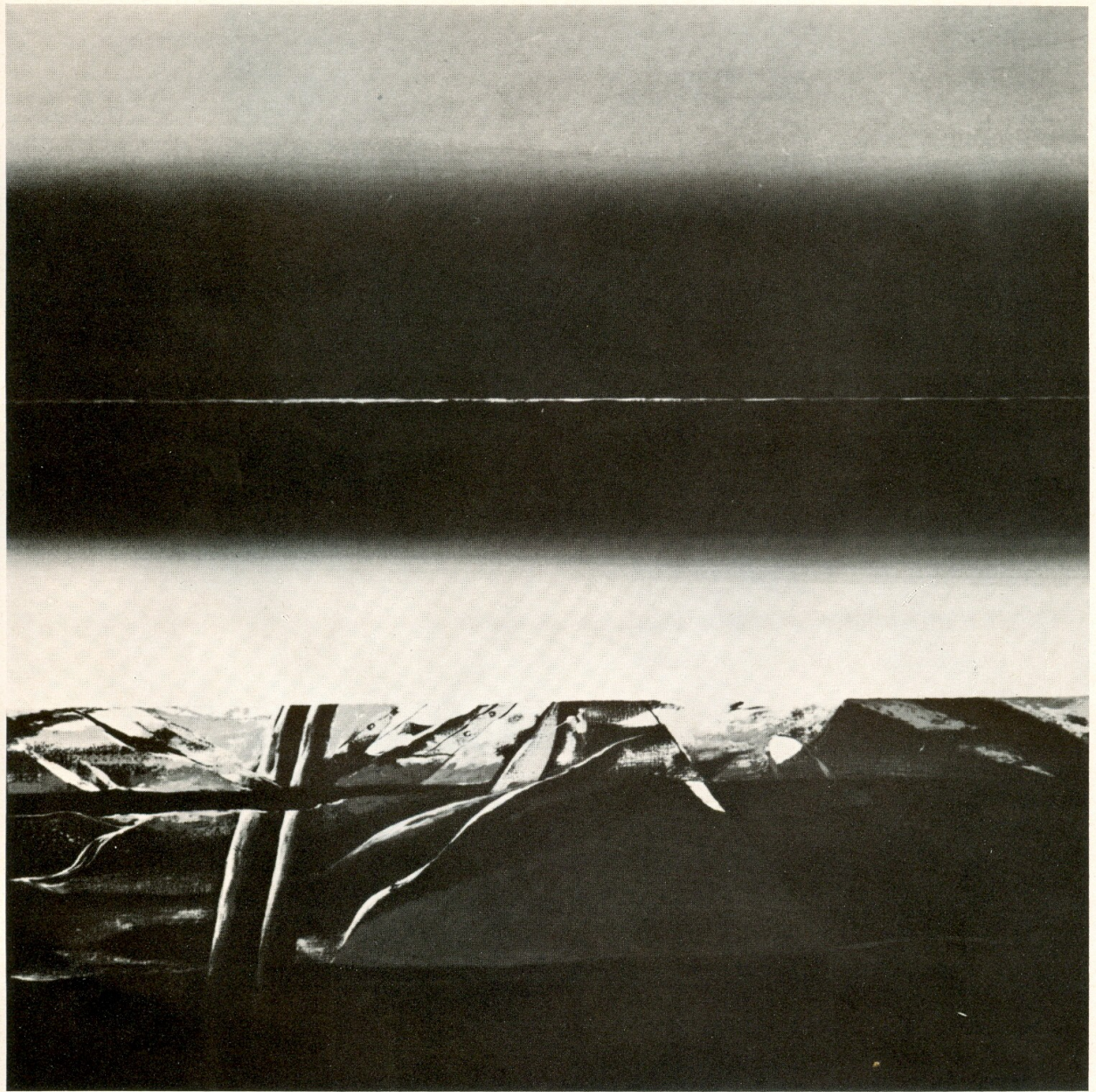
Βράδυ. Τὰ γεγονότα τῆς μέρας, ἦχος θαμπὸς ἀπὸ γυαλιὰ ποὺ σπάζουνε σ' ἓνα πηγάδι μὲ μπαμπάκι. «Τὰ χερσαῖα, τὰ θαλάσσια καὶ τὰ πετεινὰ» στὸ μυστικὸ δρόμο. Ἡ ἐρημιὰ τοῦ κόσμου — ἀναπάντεχο φῶς — ἀνεβαίνει σὰ δόξα στὸν οὐρανό.

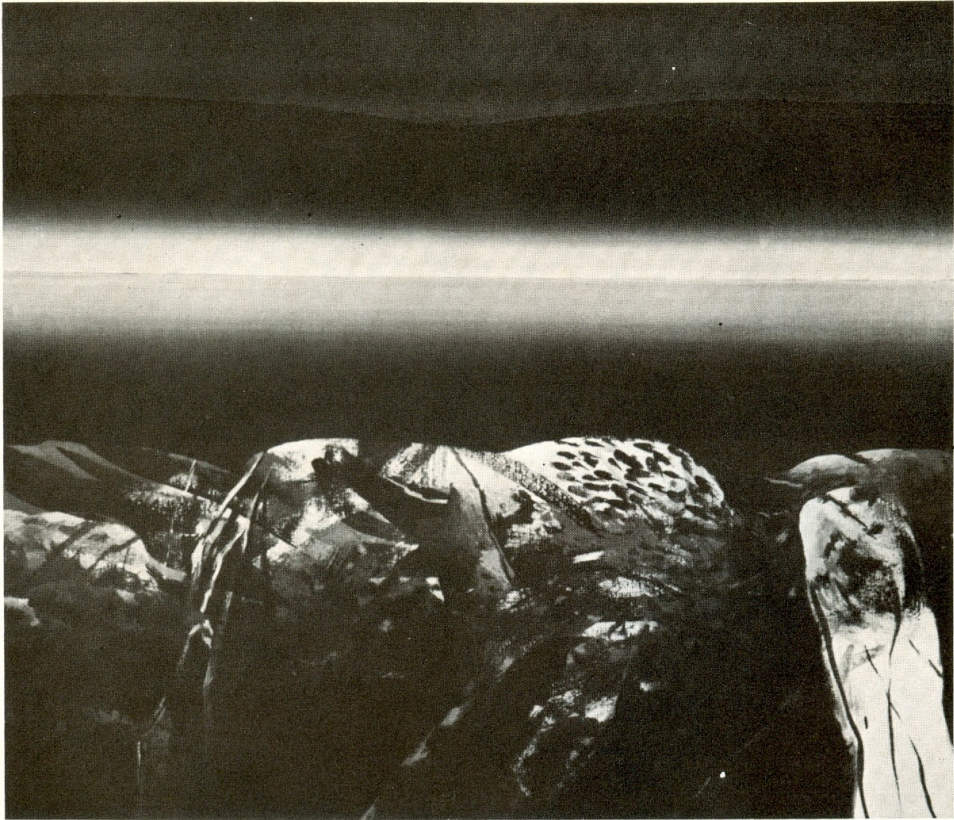
Υ.Γ. Ἐπιμένει κι' ἡ ζωγραφικὴ. Εἶναι ἓνα ἔξοδο. Ἐνα τρομερὸ ψυχικὸ ἔξοδο. Νιώθω σὰν ἀρχαῖος γεωγράφος ποὺ ταξιδεύει «ἰδίους ἐξόδους» στοὺς σκοτεινοὺς ποταμοὺς τοῦ καιροῦ.

Νίκος Χουλιαρᾶς

Ὁ Νίκος Χουλιαρᾶς γεννήθηκε στὰ Γιάννενα τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1940. Τέλειωσε τὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ὅπου σπούδασε Γλυπτικὴ καὶ Σκηνογραφία. Ἔλαβε μέρος στὶς ἐκθέσεις τῆς Α.Σ.Κ.Τ., στὰ Ἑπειρωτικὰ 76, στὴν Πανελλήνιο τοῦ 1967 καὶ σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις τῶν Γκαλερί ASTOR, P.R., «ΩΡΑΣ» καὶ HILTON GALLERY. Τὸ 1969 πῆρε τὸ Α΄ βραβεῖο «ΠΑΡΘΕΝΗ» γιὰ τὴ ζωγραφικὴ του. Ἔλαβε μέρος στὴν VIII BIENNALE τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἀτομικὲς ἐκθέσεις: ASTOR 1969, ASTOR 1972, ΤΕΧΝΗ (Θεσ/νίκη) 1972, "STUDIO" (σὲ συνεργασία μὲ τὴν «ΩΡΑΣ» 1972, «ΩΡΑΣ» 1974, ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ (Θεσ/νίκη) 1976.

Ἔργα του βρίσκονται σὲ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα, τὸ Βέλγιο, τὴ Γαλλία καὶ τὴν Ἀμερική.

